

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנפלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חובצא דתמרי, מאי?	בעי רב ביבי:											פ.
תיקו.												פ.
לא אכלה דרך כבוד, מאי?												פ.
פליגי בה תרי אמוראי במערבא	עולא:											פ.
בכאיסר	חד:											פ.
בכדינר	וחד:											פ.
עבד רב יהודה עובדא בחבילי זמורות.	אמרי דייני דפומבדיתא:											פ.
רב יהודה לטעמיה												פ.
אכלה ערלה שביעית וכלאים - ה"ז חזקה.	דאמר רב יהודה:											פ.
המוציא הוצאות על נכסי אשתו קטנה, כמוציא על נכסי אחר דמי מ"ט? עבדו בה רבנן תקנתא כי היכי דלא ניפסדינהו.	רב יעקב אמר רב חסדא:											פ.
ההיא איתתא דנפלו לה ארבע מאה זוזי בי חזואי, אזיל גברא אפיק שית מאה אייתי ארבע מאה, בהדי דקאתי איצטריך ליה חד זוזא ושקל מנייהו, אתא לקמיה דר' אמי												פ.
מה שהוציא הוציא, ומה שאכל אכל.	א"ל: [רבי אמי]											פ.
ה"מ היכא דקאכיל פירא, הא קרנא קאכיל והוצאה היא	רבנן לרבי אמי:											פ.
א"כ, הוה ליה הוציא ולא אכל, ישבע כמה הוציא ויטול.	[רבי אמי]											פ.
ישבע כמה הוציא ויטול.												פ.
והוא, שיש שבח כנגד הוצאה.	רבי אסי:											פ.
למאי הלכתא?												פ.
שאם היה שבת יתר על הוצאה, נוטל את הוצאה בלא שבועה.	אביי:											פ.
א"כ, אתי לאיערומו?	א"ל רבא:											פ.
שאם היתה הוצאה יתירה על השבח, אין לו אלא הוצאה שיעור שבח, ובשבועה.	אלא אמר רבא:											פ.
בעל שהוריד אריסין תחתיו, מהו? אדעתא דבעל נחית, איסתליק ליה בעל איסתליקו להו, או דלמא אדעתא דארעא נחית, וארעא כי קיימא - לאריסי קיימא?	איבעיא להו:											פ.
מ"ש מהירוד לתוך שדה חבירו ונטעה שלא ברשות, שמין לו וידו על התחתונה?	מתקיף לה רבא בר רב חנן:											פ.
התם ליכא איניש דטרחה, הכא איכא בעל דטרחה.												פ.
מאי הוי עלה?												פ.
חזינן, אי בעל אריס הוא, איסתלק ליה בעל אסתלקו להו, אי בעל לאו אריס הוא, ארעא לאריסי קיימא.	רב הונא בריה דרב יהושע:											פ.
בעל שמכר קרקע לפירות, מהו? מי אמרינן מאי דקני אקני, או דלמא כי תקינו ליה רבנן פירות לבעל - משום רווח ביתא, אבל לזבונא לא?	איבעיא להו:											פ.
מה שעשה עשוי	יהודה מר בר מרימר משמיה דרבא:											פ.
לא עשה ולא כלום.	רב פפא אמר משמיה דרבא:											פ.
הא דיהודה מר בר מרימר - לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר	רב פפא:											פ.
דההיא איתתא דעיילה ליה לגברא תרתי אמהתא, אזל גברא נסיב איתתא אחריתי עייל לה חדא מנייהו, אתאי לקמיה דרבא, צווחה לא אשגח בה												פ.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

כתובות-האשה שנפלו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאן דחזא סבר, משום דסבר: מה שעשה עשוי, ולא היא, משום רווח ביתא, והא קא רווח.												פ:
והלכתא: בעל שמכר קרקע לפירות - לא עשה ולא כלום.												פ:
מ"ט?												פ:
חיישין שמא תכסיף	אביי:											פ:
משום רווח ביתא.	רבא:											פ:
מאי בינייהו?												פ:
איכא בינייהו: ארעא דמקרב למתא אי נמי, בעל אריס הוא אי נמי, זוזי וקא עביד בהו עיסקא.												פ:
שומרת יבם שנפלו לה נכסים, מודים ב"ש וב"ה, שמוכרת ונותנת וקיים.												פ:
מתה, מה יעשו בכתובתה ובנכסים הנכנסין והיוצאין עמה?												פ:
יחלקו יורשי הבעל עם יורשי האב	בית שמאי:											פ:
נכסים - בחזקתן, וכתובה - בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסים והיוצאים עמה - בחזקת יורשי האב.	בית הלל:											פ:
הניח אחיו מעות - ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות.												פ:
פירות התלושין מן הקרקע - ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות, המחוברין בקרקע - אמר ר"מ: שמין אותן כמה הן יפין בפירות וכמה הן יפין בלא פירות, והמותר ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות	[רבי מאיר]											פ:
פירות המחוברין בקרקע - שלו, התלושין מן הקרקע - כל הקודם זכה בהן, קדם הוא - זכה, קדמה היא - ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות.	חכמים:											פ:
כנסה - הרי היא כאשתו לכל דבר, בלבד שתהא כתובתה על נכסי בעלה הראשון.												פ:
לא יאמר לה הרי כתובתיך מונחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתובתה. וכן לא יאמר אדם לאשתו הרי כתובתיך מונחת על השלחן, אלא כל נכסיו אחראין לכתובתה.												פ:
גירשה - אין לה אלא כתובה.												פ:
החזירה - הרי היא ככל הנשים, ואין לה אלא כתובה בלבד.												פ:
שומרת יבם שמתה מי קוברת? יורשי הבעל קברי לה, דקא ירתי כתובה, או דלמא יורשי האב קברי לה, דקא ירתי נכסים הנכנסין והיוצאין עמה?	איבעיא להו:											פ:
שומרת יבם שמתה, יורשיה יורשי כתובתה חייבין בקבורתה.	רב עמרם: תא שמע, דתניא:											פ: